

مجله علوم زراعی ایران*

جلد هفتم، شماره 3، پاییز 1384

اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن و پتاسیم بر رشد، عملکرد و اجزای عملکرد دانه برنج رقم خزر
**Study the effect of different levels of nitrogen and potassium fertilizers on
yield, yield components and growth of rice c. v. Khazar**

مسعود اصفهانی¹، سیدمجتبی صدرزاده²، مسعود کاووسی³، عادل دباغ محمدی نسب⁴

چکیده

اصفهانی، م.، س. م. صدرزاده، م. کاووسی، ع. دباغ محمدی نسب، 1384. بررسی اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن و پتاسیم بر عملکرد، اجزای عملکرد و رشد برنج رقم خزر. مجله علوم زراعی ایران. جلد هفتم، شماره 3، صفحه: 226-240.

به منظور بررسی اثر مقادیر مختلف نیتروژن و پتاسیم بر عملکرد، اجزای عملکرد و رشد برنج رقم خزر، آزمایشی در سال زراعی 1380 در مؤسسه تحقیقات برنج کشور در رشت اجرا گردید. اثر پنج مقدار نیتروژن (0، 30، 60، 90 و 120 کیلوگرم در هکتار) و چهار مقدار پتاسیم (0، 100، 200 و 300 کیلوگرم در هکتار)، با استفاده از آزمایش فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در 3 تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش مقدار کود نیتروژن، تعداد خوشه در واحد سطح، تعداد دانه در خوشه و درصد دانه‌های پر شده افزایش معنی‌داری داشت. اما وزن هزار دانه تغییری نکرد. با مصرف 60 کیلوگرم نیتروژن در هکتار عملکرد دانه به طور معنی‌داری افزایش و سپس در سطح 90 کیلوگرم در هکتار به طور معنی‌داری کاهش یافت. تأثیر کود نیتروژن بر عملکرد ماده خشک گیاهی و کاه نیز تقریباً از همین روند پیروی کرد. تأثیر مقادیر مختلف کود پتاسیم بر عملکرد دانه، تعداد خوشه در واحد سطح، وزن هزار دانه، تعداد پنجه و ارتفاع بوته غیر معنی‌دار بود اما باعث افزایش معنی‌دار تعداد دانه در خوشه و درصد دانه‌های پر شده گردید. شاخص برداشت تحت تأثیر هیچ یک از تیمارهای کودی قرار نگرفت. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که بیشترین مقدار عملکرد دانه برنج از تیمار 60 کیلوگرم نیتروژن و 300 کیلوگرم پتاسیم در هکتار به دست آمد. شاخص سطح برگ (LAI)، سرعت رشد محصول (CGR) و سرعت جذب خالص (NAR) برنج به طور معنی‌داری در تیمارهای مقادیر بالای نیتروژن نسبت به تیمارهای نیتروژن پایین بیشتر بود.

واژه‌های کلیدی: برنج، نیتروژن، پتاسیم، عملکرد، اجزای عملکرد، شاخص‌های رشد.

تاریخ دریافت: 1383/2/23

1- استادیار دانشگاه گیلان، رشت (مکاتبه‌کننده)

2- دانشجوی سابق کارشناسی ارشد رشته زراعت- دانشگاه گیلان

3- پژوهشگر مؤسسه تحقیقات برنج کشور- رشت

4- استادیار دانشگاه تبریز، تبریز

مقدمه

بایستی بالغ بر 50 درصد افزایش یابد که این افزایش

تولید نیازمند اصلاح ارقام و اعمال مدیریت‌های

تخمین زده شده است که تا سال 2050 تولید برنج

بررسی اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن و ...

مصرف کودهای نیتروژن است (Bindra *et al.*, 2000; Counce *et al.*, 1992; Lin and Lin, 1985; Yoshida, 1981). در مقابل، پتاسیم تأثیر چندانی بر پنجه‌زنی برنج ندارد (Uexkull, 1976; Wilson *et al.*, 1996; Yoshida, 1981). نیتروژن تعداد سنبلچه در خوشه را افزایش می‌دهد. تشکیل سنبلچه‌ها قویا بوسیله جذب نیتروژن و دسترسی به کربوهیدرات‌ها در طول مرحله زایشی تحت تأثیر قرار می‌گیرد (Saha and Yamagishi, 1998; Uexkull, 1976). پتاسیم نیز تأثیر مثبت آشکاری بر تعداد سنبلچه‌ها در خوشه دارد. درصد دانه‌های پر شده با افزایش مقدار نیتروژن به بالاتر از یک مقدار مشخص کاهش می‌یابد (Kalita *et al.*, 1995; Saha and Yamagishi, 1998). پتاسیم هم اثر افزایش بر درصد دانه‌های پر شده در هر خوشه دارد و کمبود آن موجب عقیمی دانه‌های گرده در مرحله آبستنی و در نتیجه کاهش تعداد دانه‌های پر شده می‌شود (DeDatta and Mikkelsen, 1985; Uexkull, 1976). وزن هزار دانه در برنج یکی از پایدارترین خصوصیات رقم به شمار می‌رود (Aguilar and Guru, 1990; Kalita *et al.*, 1995; DeDatta and Mikkelsen, 1985) که معمولاً تحت تأثیر عوامل محیطی و زراعی قرار نمی‌گیرد اما یوشیدا (Yoshida, 1981) معتقد است که کود نیتروژن به دلیل افزایش مقدار ماده خشک و دوام سطح برگ باعث افزایش وزن هزار دانه می‌شود.

تجزیه و تحلیل رشد جهت بررسی عوامل مؤثر در عملکرد و رشد و نمو، با اندازه‌گیری دو عامل سطح برگ و وزن خشک در فواصل مکرر انجام می‌گیرد (اسلاف، 1375). ساهو و گورو (Sahoo and Guru, 1998) در آزمایشی نشان دادند که عملکرد دانه در برنج با شاخص سطح برگ (Leaf Area Index)، دوام سطح برگ (Leaf Area Duration)، سرعت رشد نسبی (Relative Growth Rate)، سرعت رشد محصول

صحیح زراعی است (Ntanos and Koutroubas, 2002; Ying *et al.*, 1998; Dobbermann *et al.*, 1998). برای دستیابی به عملکرد بالا، حفظ حاصلخیزی خاک که از طریق مصرف متعادل کودهای شیمیایی حاصل می‌شود، ضروری است. نیتروژن مهم‌ترین عنصر غذایی در تولید گیاهان زراعی و اولین عنصر محدودکننده عملکرد در زراعت برنج است (Dahatonde, 1995; Peng 2000; Uexkull, 1976; Yoshida, 1981). در مورد اثر نیتروژن بر عملکرد دانه در برنج تحقیقات متعددی انجام شده است. به طور کلی با افزایش مقدار نیتروژن تا یک حد معین عملکرد دانه به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد (Aguilar and Guru, 1990; Bindra *et al.*, 2000; Counce *et al.*, 1992; Ohnishi *et al.*, 1999; Sheehy *et al.*, 1998; Singh and Jain, 2000; Yoshida, 1981). پتاسیم فراوان‌ترین عنصر غذایی در گیاه بوده و برنج خصوصاً ارقام پرمحصول آن، مقدار قابل ملاحظه‌ای پتاسیم جذب می‌کنند که حتی مقدار آن گاهی تا 4 برابر ارقام بومی است (توفیقی، 1377; Dobbermann *et al.*, 1998; DeDatta and Mikkelsen, 1985; Prasad and Prasad, 1997; Uexkull, 1976; Yoshida, 1981). اما باید متذکر شد که واکنش برنج به کودهای پتاسیم در مقایسه با نیتروژن و فسفر محدودتر است. واکنش ارقام پرمحصول برنج به پتاسیم خاک شدیداً تحت تأثیر مقدار پتاسیم در دسترس، فراوانی نیتروژن، بافت خاک، وضعیت زهکشی خاک، میزان pH و آهک آب آبیاری قرار دارد (DeDatta and Mikkelsen, 1985; DeDatta and Gumez, 1980; Iqbal *et al.*, 1991; Prasad and Prasad, 1997; Uexkull, 1976).

عملکرد دانه در برنج تابعی از تعداد خوشه در متر مربع، تعداد دانه در هر خوشه، درصد دانه‌های پر و وزن هزار دانه است (Uexkull, 1976; Yoshida, 1981; Mondal *et al.*, 1987). افزایش تعداد خوشه در واحد سطح عامل اصلی افزایش عملکرد برنج در اثر

کیلوگرم در هکتار از منبع کود اوره و کود پتاسیم در چهار سطح صفر، 100، 200 و 300 کیلوگرم پتاسیم در هکتار و به شکل کود کلرور پتاسیم دو فاکتور آزمایش را تشکیل می‌دادند که تماماً قبل از نشاء کاری در زمین پاشیده شدند. کود فسفر نیز به مقدار 45 کیلوگرم در هکتار از منبع سوپر فسفات تریپل به همه تیمارها اضافه شد. نشاءهای سالم و یکنواخت برنج در مرحله سه تا چهار برگی به زمین اصلی انتقال داده شده و با فواصل 20×20 سانتیمتر به تعداد سه تا پنج نشاء در هر کپه و در کرت‌هایی به ابعاد $3/4$ و $2/7$ متر نشاء کاری شدند. برای مبارزه شیمیایی با کرم ساقه‌خوار برنج از سم دیازینون 5 درصد استفاده گردید و برای مبارزه شیمیایی با علف‌های هرز یک هفته بعد از نشاء کاری از علف کش ساترن به غلظت $3/5$ - 3 لیتر در هکتار استفاده شد. وجین دستی نیز در دو نوبت 25 و 50 روز پس از نشاء کاری انجام شد.

برای تعیین عملکرد دانه، در مساحت پنج مترمربع از هر کرت، بوته‌ها کف بر شده پس از خشک کردن در آون با دمای 75 درجه سانتیگراد به مدت 48 ساعت، کل ماده خشک توزین و سپس دانه‌ها جدا گردید و عملکرد دانه بر اساس رطوبت 14 درصد محاسبه شد. اجزای عملکرد و خصوصیات مورفولوژیک برنج بر اساس سیستم استاندارد ارزیابی صفات (Standard Evaluation System (SES): IRRI اندازه‌گیری و ثبت شدند.

برای اندازه‌گیری مقدار ماده خشک، تعداد چهار بوته (معادل $0/25$ مترمربع) از ناحیه‌ی نمونه‌برداری کرت‌ها کف بر شده و در دمای 75 درجه سانتیگراد به مدت 48 ساعت خشک و به عنوان وزن خشک در نظر گرفته شدند. برای تعیین روند تغییرات ماده خشک برنج از معادله رگرسیونی $W = e^{(a + bt + ct^2)}$ استفاده شد که در آن W وزن ماده خشک، t زمان و a، b و c ضرایب رگرسیونی هستند. برای محاسبه سطح برگ تعداد 10-15 پنجه، به طور تصادفی از بین نمونه‌های

(Crop Growth Rate) و سرعت جذب خالص (Net Assimilation Rate) همبستگی مثبتی دارد. ارقامی از برنج که شاخص سطح برگ، سرعت رشد محصول، سرعت رشد نسبی و سرعت جذب خالص بالاتری دارند روند رشد بهتر و نیز عملکرد بالاتری خواهند داشت (Ntanos and Koutroubas, 2002). سرعت رشد محصول حاصل ضرب سرعت جذب خالص و شاخص سطح برگ است و حداکثر محصول زمانی حاصل می‌شود که این دو شاخص در بیشترین مقدار باشند (اسلافر، 1375).

اهداف مورد نظر در این تحقیق عبارت بود از بررسی تاثیر مقادیر مختلف کودهای نیتروژن و پتاسیم و اثرات متقابل آنها بر عملکرد، اجزای عملکرد و روند رشد برنج و تعیین بهترین ترکیب کودی که منجر به افزایش عملکرد و رشد برنج می‌گردد.

مواد و روش‌ها

آزمایش در سال زراعی 1380 در مؤسسه تحقیقات برنج کشور واقع در رشت با عرض جغرافیایی 37 درجه و 16 دقیقه شمالی و طول جغرافیایی 41 درجه و 36 دقیقه شرقی انجام شد. سه ماه قبل از اجرای آزمایش اولین شخم انجام و در اواخر اردیبهشت 1380 زمین اصلی پس از شخم دوم، ماله کشی شده و پس از تسطیح، نقشه طرح در آن پیاده شد. بذر برنج رقم خزر، در نیمه اول اردیبهشت در خزانه پاشیده شد و در نیمه نخست خرداد، نشاء کاری انجام گردید. بافت خاک رسی، pH آن $7/2$ ، هدایت الکتریکی عصاره‌ی اشباع $1/15$ دسی‌زیمنس بر متر، CEC آن برابر 31 میلی‌گرم بر 100 گرم خاک، کربن آلی و نیتروژن کل آن به ترتیب $1/73$ و $0/18$ درصد و مقدار فسفر و پتاسیم قابل جذب به ترتیب $10/2$ و 145 میلی‌گرم بر کیلوگرم بود.

آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی و در سه تکرار اجرا شد. کود نیتروژن با پنج سطح صفر، 30، 60، 90 و 120

معنی دار بود و تیمار 90 کیلوگرم نیتروژن به علاوه 200 کیلوگرم پتاسیم بیشترین تعداد سنبلچه در خوشه را داشت. سطوح مختلف کود نیتروژن بر درصد دانه‌های پر شده برنج در سطح احتمال 1 درصد تأثیر معنی داری داشتند (جدول 1). به نظر می‌رسد که در سطوح بالای نیتروژن به علت افزایش تعداد سنبلچه در خوشه رقابت زیادی برای کربوهیدرات‌ها بین آن‌ها به وجود آمده و در نتیجه درصد دانه‌های پر شده کاهش یافته باشد. در سطوح پایین تر نیتروژن نیز ناکافی بودن ماده غذایی لازم برای پر شدن دانه‌ها علت اصلی پایین بودن درصد دانه‌های پر شده در خوشه می‌تواند باشد. به طور کلی ارتباط بین درصد دانه‌های پر شده و میزان کود نیتروژن به صورت یک سهمی است (Aguilar and Guru, 1990). سطوح مختلف پتاسیم نیز بر درصد دانه‌های پر شده برنج تأثیر معنی داری داشتند (جدول 1). نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که کود پتاسیم تأثیری مثبت بر درصد دانه‌های پر شده در برنج دارد و کمبود آن باعث عقیمی دانه‌های گرده و کاهش تعداد دانه‌های پر شده برنج می‌شود (Uexkull, 1976; Mondal *et al.*, 1987). وزن هزار دانه تحت تأثیر هیچ یک از کودها قرار نگرفت (جدول 1). این نتیجه تا حدودی قابل انتظار بوده است و علت آن می‌تواند پوشیده بودن دانه برنج توسط گلوم‌های خارجی و داخلی باشد که در این شرایط رشد دانه توسط همین پوشش مستحکم خارجی محدود می‌گردد (Uexkull, 1976; Wilson *et al.*, 1996; Yoshida, 1981). از طرف دیگر افزایش تعداد سنبلچه در خوشه تحت تأثیر کودهای نیتروژن و پتاسیم، باعث گردیده است که ماده خشک تولیدی بین تعداد دانه بیشتری توزیع شود که در نتیجه از وزن دانه‌ها کاسته شد.

در این آزمایش، تأثیر سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد دانه معنی دار بود. افزایش عملکرد دانه برنج در اثر افزایش مقدار کود نیتروژن در مطالعات

کف بر شده انتخاب و توزین شدند. سپس برگ‌های آن‌ها جدا شده و طول و عرض آن‌ها محاسبه گردید و با استفاده از رابطه $LA=0.725LW$ مساحت آن‌ها محاسبه گردید (Yoshida, 1981) که در آن LA سطح برگ و L و W نیز به ترتیب طول و عرض برگ است. هم‌چنین برای محاسبه سرعت رشد محصول و سرعت جذب خالص به ترتیب از معادلات $NAR = \frac{CGR}{T \cdot AT}$ و $CGR = (b + 2ct)(e^{a+bt+ct^2})$ استفاده شد. تجزیه واریانس نتایج حاصل با نرم افزار SAS و محاسبه ضرایب رگرسیونی با استفاده از نرم افزار SPSS انجام شد.

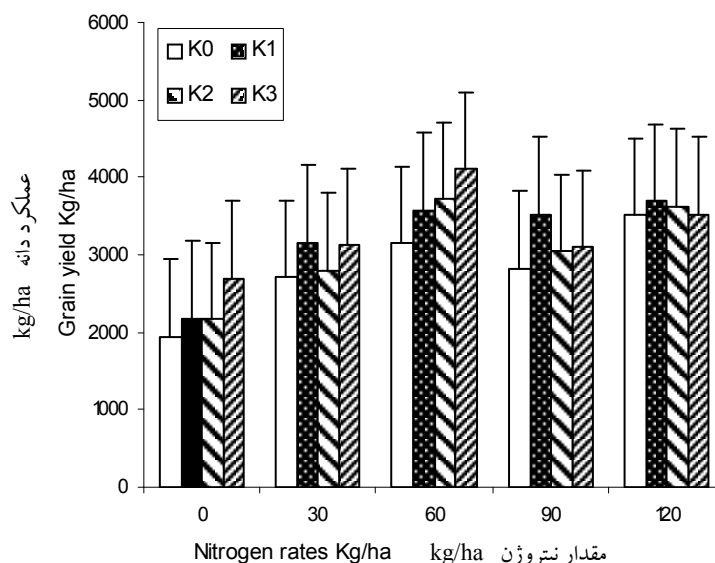
نتایج و بحث

تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که با افزایش مقدار کود نیتروژن تا 120 کیلوگرم در هکتار، تعداد خوشه در مترمربع به طور معنی داری افزایش یافت اما پتاسیم تأثیری بر آن نداشت (جدول 1). کوبایاسی (Kobayasi, 2000) نیز گزارش کرد که تعداد خوشه در واحد سطح، بیشترین همبستگی را با مقدار نیتروژن در مراحل اولیه تمایز سنبلچه‌ها دارد. با افزایش میزان نیتروژن تعداد سنبلچه در خوشه نیز افزایش یافت و مصرف 120 کیلوگرم نیتروژن در هکتار بیشترین تعداد سنبلچه در خوشه را ایجاد کرد (جدول 1 و 2). اصولاً همبستگی بالایی بین مقدار نیتروژن گیاه و تعداد سنبلچه‌ها در واحد سطح وجود دارد (Kobayasi, 2000; Saha and Yamagishi, 1998; Sheehy *et al.*, 1998). سطوح کود پتاسیم نیز تأثیر معنی داری در سطح احتمال 1 درصد بر این صفت داشت. سینگ و جین (Singh and Jain, 2000)، کالیتا و همکاران (Kalita *et al.*, 1995) و موندال و همکاران (Mondal *et al.*, 1987) نیز گزارش کردند که پتاسیم تأثیری مثبت بر تعداد سنبلچه در خوشه برنج دارد. اثر متقابل نیتروژن و پتاسیم بر تعداد سنبلچه در خوشه نیز

برنج در این سطح از نیتروژن شد که می‌توان این حالت را به تعامل مثبت خاک در سطح 60 کیلوگرم نیتروژن در هکتار با کود پتاسیم نسبت داد. در حالی که در سطح 90 کیلوگرم نیتروژن در هکتار تنها سطح دوم پتاسیم (100 کیلوگرم پتاسیم در هکتار) توانست باعث افزایش عملکرد دانه شود و در سطوح دیگر پتاسیم تقریباً تفاوت محسوسی وجود نداشت (شکل 1). در سطح 120 کیلوگرم باز هم سطوح مختلف پتاسیم تفاوت محسوسی از نظر تأثیر بر عملکرد دانه نداشتند. عملکرد ماده خشک و عملکرد کاه در سطح احتمال 1 درصد تحت تأثیر مقدار نیتروژن قرار گرفتند اما کود پتاسیم بر آن‌ها تأثیر معنی‌داری نداشت (جدول 1). شاخص برداشت تحت تأثیر هیچ یک از کودها قرار نگرفت (جدول 1). در این آزمایش، با افزایش عملکرد دانه، عملکرد ماده خشک نیز با نسبت بیشتری افزایش یافت. این امر می‌تواند علت پایین بودن شاخص برداشت در سطوح بالای کود باشد. همبستگی منفی شاخص برداشت با عملکرد دانه ($r = -0/37^{ns}$) نیز این موضوع را تأیید می‌کند.

مقدار شاخص سطح برگ محاسبه شده در سطوح پایین‌تر نیتروژن به طور معنی‌داری نسبت به سطوح بالاتر آن، کمتر بود (جدول 3). در آزمایش اوهنیشی و همکاران (Ohnishi *et al.*, 1999)، قوش و سینگ (Ghosh and Singh, 1998) و هاسگاوا و هوری (Hasegawa and Horie, 1996) و لین و لین (Lin and Lin, 1985) نیز با افزایش مقدار نیتروژن، شاخص سطح برگ افزایش یافت. حداکثر شاخص سطح برگ در همه تیمارها در مرحله گرده‌افشانی (60 روز پس از نشاء کاری) رخ داد و سپس کاهش یافت. به نظر می‌رسد که کاهش شاخص سطح برگ در انتهای فصل رشد به علت پژمردگی برگ‌های پائینی و ریزش برگ‌ها باشد که این کاهش در سطوح پائین‌تر نیتروژن شدیدتر بوده است (شکل 2). در سطوح بالاتر نیتروژن روند کاهشی شاخص سطح برگ کندتر بود و

بسیاری از محققان دیگر نیز گزارش شده است (Counce *et al.*, 1992؛ Bindra *et al.*, 2000؛ Ntanos and Koutroubas, 2002؛ Lin and Lin, 1985؛ Ohnishi *et al.*, 1999). به نظر می‌رسد که کود نیتروژن از طریق تأثیر بر روی اجزاء عملکرد به ویژه تعداد خوشه در واحد سطح و تعداد دانه در خوشه و همچنین تأثیر بر روی صفاتی نظیر طول خوشه و افزایش مساحت برگ پرچم، باعث افزایش ماده خشک گیاه و در نهایت عملکرد دانه برنج شده است. همبستگی مثبت و معنی‌دار عملکرد با تعداد خوشه در مترمربع و تعداد دانه در خوشه (به ترتیب با ضرایب همبستگی $0/75^{**}$ و $0/68^{**}$) نیز مؤید همین موضوع است. هی و همکاران (He *et al.*, 1992) نیز معتقدند که تعداد پنجه‌های بارور در واحد سطح و تعداد سنبلیچه در خوشه بیشترین مشارکت را در عملکرد دانه برنج دارند. سطوح مختلف کود پتاسیم تأثیر معنی‌داری بر عملکرد دانه برنج نداشت (جدول 1). با توجه به میزان پتاسیم قابل دسترس موجود در خاک، افزودن کود پتاسیم تأثیر معنی‌داری بر عملکرد دانه برنج نداشت. این نتیجه با نتایج پراساد و پراساد (Prasad and Prasad, 1997)، ویلسون و همکاران (Wilson *et al.*, 1996)، داهاتوند (Dahatonde, 1995)، دی‌داتا و گومز (DeDatta and Gumez, 1980) و ایکبال (Iqbal, 1991) مطابقت دارد. طبق نظر پراساد و پراساد (Prasad and Prasad, 1997) واکنش عملکرد برنج به کود پتاسیم در مکان‌های مختلف و بسته به مقدار پتاسیم قابل دسترس خاک متفاوت است. در آزمایش‌های دی‌داتا و گومز (DeDatta and Gumez, 1980) اثر نیتروژن بر عملکرد دانه در حضور پتاسیم به طور معنی‌داری افزایش یافته و زمانی که کود نیتروژن مصرف نشده بود، واکنش به کود پتاسیم نیز مشاهده نشد. با وجود معنی‌دار نشدن اثر متقابل نیتروژن و پتاسیم بر عملکرد دانه، در سطح 60 کیلوگرم نیتروژن در هکتار افزایش پتاسیم به صورت خطی باعث افزایش عملکرد

شکل 1- میانگین عملکرد دانه برنج تحت تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن و پتاسیم

Fig. 1. Mean grain yield as affected by different rates of N and K

گرده‌افشانی به بالاترین مقدار خود رسید و پس از این مرحله کاهش یافت (شکل 3). سرعت رشد محصول در مقادیر بالاتر نیتروژن، بیشتر از مقدار آن در سطوح پایین تر نیتروژن بود (جدول 3). حداکثر سرعت رشد محصول از تیمار 120 کیلوگرم نیتروژن و 200 کیلوگرم پتاسیم با میانگین 24/3 گرم در مترمربع در روز به دست آمد. از آنجا که برگ‌ها عامل اصلی فتوسنتز و افزایش ماده خشک در واحد سطح هستند، می‌توان انتظار داشت که تیمار دارای LAI بالاتر، CGR بالاتری نیز داشته باشد. همانطور که در شکل (2) و (3) و با مقایسه نمودارهای مربوط به شاخص سطح برگ و سرعت رشد محصول مشاهده می‌شود، به موازات افزایش شاخص سطح برگ در واحد زمان، سرعت رشد محصول نیز افزایش یافت تا اینکه در مرحله گرده‌افشانی از میزان سرعت رشد محصول کاسته شد. در شاخص سطح برگ بالا، افزایش تنفس موجب کاهش سرعت رشد محصول و همچنین سرعت جذب خالص می‌شود. بنابراین ————— توجه به پر برگ و پر پنجه بودن رقم خزر می‌توان نتیجه گرفت

این امر را به تأثیر مثبت نیتروژن بر توسعه سطح برگ و تولید پنجه و افزایش دوام فعالیت فتوسنتزی برگ‌ها می‌توان نسبت داد (Sahoo and Guru, 1998; Ntanos and Koutroubas, 2002; Peng, 2000). کود پتاسیم تأثیر معنی‌داری بر شاخص سطح برگ نداشت (جدول 3). باید متذکر شد که شاخص سطح برگ بالاتر لزوماً موجب افزایش عملکرد نمی‌گردد. زیرا با افزایش توسعه سطح برگ و تعداد پنجه‌ها، فتوسنتز خالص پوشش گیاهی، تولید ماده خشک کل و در نهایت عملکرد دانه می‌تواند کاهش یابد (Ntanos and Koutroubas, 2002; Ohnishi *et al.*, 1999; peng, 2000; Yoshida, 1981). نتایج آزمایش‌ها گاهی همبستگی مثبت بین شاخص سطح برگ و عملکرد دانه را تأکید و گاهی آن را نقض می‌کنند. در حقیقت این همبستگی تحت تأثیر خصوصیات دیگری از جمله میزان جذب خالص، سرعت رشد محصول و شاخص برداشت قرار دارد (Yoshida, 1981؛ اسلافر، 1375).

سرعت رشد محصول در همه تیمارها در طول دوره رشد رویشی روند افزایشی داشت و در مرحله

می‌یابد (Peng, 2000; Yoshida, 1981). با افزایش شاخص سطح برگ، در همه تیمارها سرعت جذب خالص کاهش یافت (شکل 3) که این امر می‌تواند به این علت باشد که مقادیر بالای نیتروژن، تولید پنجه و توسعه سطح برگ را افزایش می‌دهد که این خود موجب سایه‌اندازی برگ‌ها بر روی یکدیگر و در نتیجه کاهش مقدار فتوسنتز خالص می‌گردد. روند کاهشی سرعت جذب خالص در سطوح بالاتر نیتروژن شدیدتر بود. به نظر می‌رسد که علت این امر تسریع در تولید برگ و زودتر بسته شدن پوشش گیاهی باشد چرا

که شاخص سطح برگ در برنج رقم خزر از نوع مطلوب است. در مقادیر بالاتر کود تشکیل پنجه‌های جدید تا انتهای دوره رشد ادامه داشت ولی این پنجه‌های جوان به مرحله باروری نرسیده و در سایه پنجه‌های بالایی قرار می‌گیرند. در این شرایط میزان تنفس آن‌ها بیشتر از میزان فتوسنتزشان بوده و این امر موجب کاهش فتوسنتز خالص گیاه می‌شود. البته یوشیدا (Yoshida, 1981) مطلوب بودن شاخص سطح برگ را در برنج مورد سوال قرار داده و معتقد است که تنفس پوشش گیاهی، با افزایش فتوسنتز خالص به صورت خطی و با افزایش شاخص سطح برگ به صورت منحنی مجانب افزایش

جدول 3- نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین مقادیر شاخص سطح برگ، سرعت رشد محصول، سرعت جذب خالص برنج در زمان گرده‌افشانی

Table 3. ANOVA output and mean comparison for LAI, CGR and NAR of rice cv. Khazar at Anthesis period

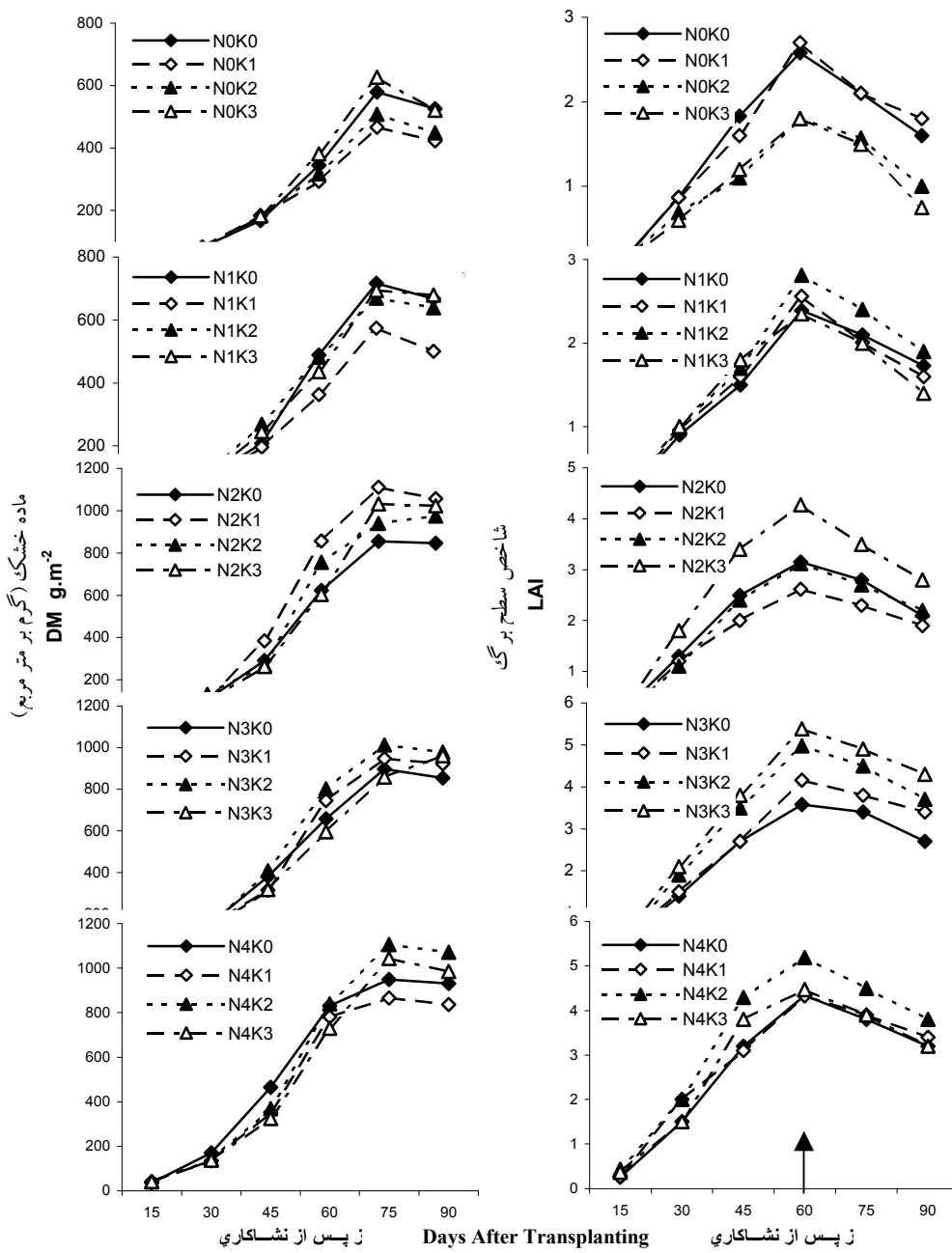
منابع تغییرات S.O.V.	درجات آزادی Degrees of Freedom	میانگین مربعات Mean of Squares		
		شاخص سطح برگ LAI	سرعت رشد محصول CGR	سرعت جذب خالص NAR
کود نیتروژن Fertilizer N	4	14.46**	106.18**	1.81*
کود پتاسیم Fertilizer K	3	0.75 ^{ns}	30.14**	2.74**
نیتروژن × پتاس K × N	12	1.003 ^{ns}	26.17**	2.26**
ضریب تغییرات (%) C.V. (%)	-	30.7	10.57	15.75
مقدار نیتروژن (کیلوگرم در هکتار) N (kg ha ⁻¹)			میانگین‌ها	
0		2.23 c	12.98 c	4.85 ab
30		2.53 bc	16.68 b	5.36 a
60		3.29 b	20.18 a	4.75 ab
90		4.53 a	17.57 a	4.63 b
120		4.58 a	20.17 a	4.29 b
مقدار پتاسیم (کیلوگرم در هکتار) K ₂ O (kg ha ⁻¹)				
0		3.21	15.45 b	4.24 b
100		3.27	18.42 a	4.7 ab
200		3.58	17.71 a	5.27 a
300		3.65	18.47 a	4.89 a

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال 5 و 1 درصد - ns: غیر معنی‌دار

اعداد هر گروه در هر ستون که حداقل یک حرف مشترک دارند بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال 5 درصد فاقد اختلاف معنی‌دارند.

* and **: significant at probability level of 5% and 1% - ns: Non significant

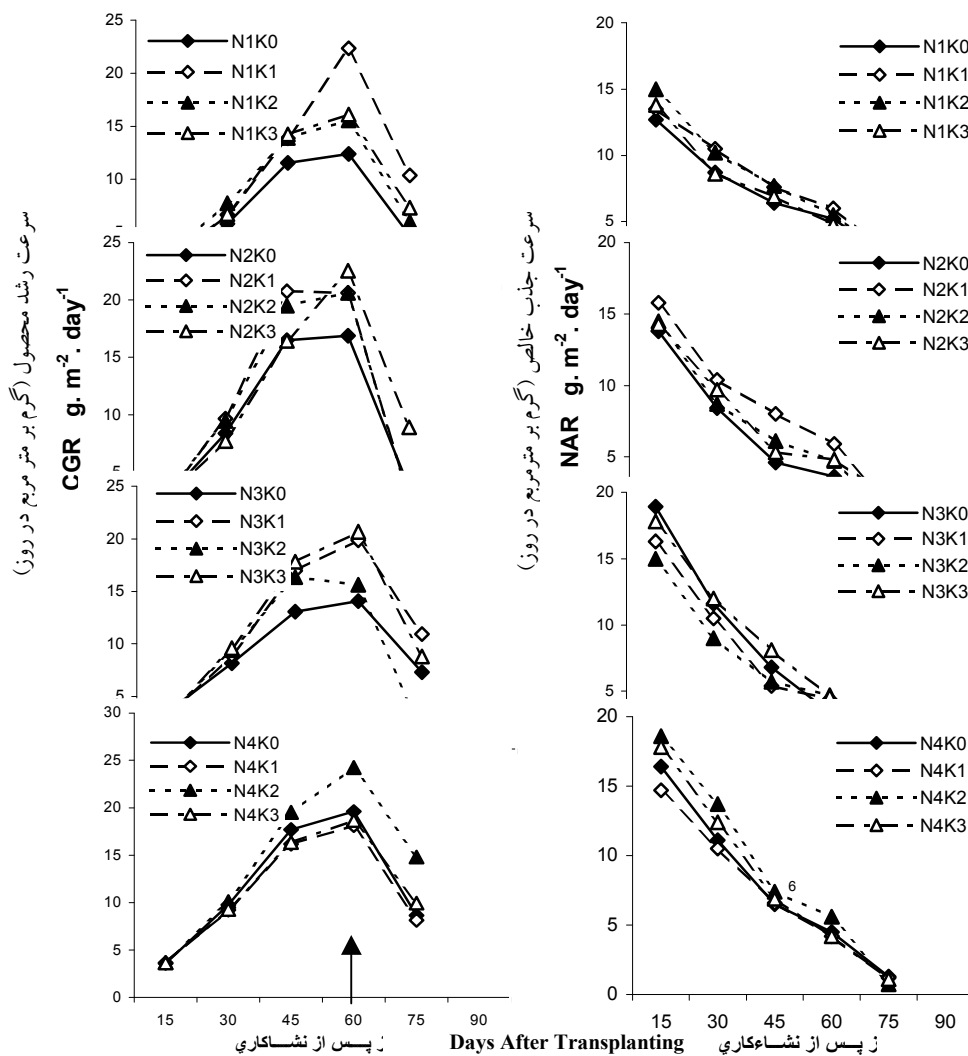
Whitin a column, means followed by the same letters are not significantly different at the $P < 0.05$ by the Duncan's multiple range test

شکل 2- روند تغییرات تجمع ماده خشک (DM) و شاخص سطح برگ (LAI) در واحد زمان در تیمارهای کودی

نیتروژن و پتاسیم. علامت پیکان نشان دهنده مرحله گرده افشانی است.

Fig. 2. Dry Matter (DM) and Leaf Area Index (LAI) at different fertilizer treatments. Arrow shows the Anthesis period.

شکل 3- روند تغییرات سرعت رشد محصول (CGR) و سرعت جذب خالص (NAR) در واحد زمان در

تیمارهای کودی نیتروژن و پتاسیم. علامت پیکان نشان دهنده مرحله گرده افشانی است.

Fig. 3. Crop Growth Rate (CGR) and Net Assimilation Rate (NAR) at different fertilizer treatments. Arrow shows the Anthesis period.

و رشد گیاه کاهش می‌یابد و در نهایت متوقف می‌شود (اسلافر، 1375؛ Hasegawa and Horie, 1996). در این آزمایش مشاهده شد که تیمارهایی با سرعت رشد محصول بیشتر تجمع ماده خشک سریع‌تر و بیشتری نیز داشتند (شکل 2 و 3) و عملکرد دانه نیز در این تیمارها به طور معنی‌داری بیشتر از تیمارهای دیگر بود. روند تجمع ماده خشک با افزایش سن گیاه و به موازات افزایش سرعت رشد محصول افزایش یافت اما در انتهای فصل رشد به علت کم شدن رشد محصول از میزان ماده خشک کاسته شد و یا به ثبات رسید. در خاتمه باید متذکر شد که تولید زیاد ماده خشک معمولاً با مقادیر بالای شاخص سطح برگ و حداکثر مقادیر سرعت جذب خالص و سرعت رشد محصول همراه است (اسلافر، 1375).

که در این حالت تشعشع خورشیدی کمتری به هر یک از برگ‌ها رسیده و در نتیجه میزان فتوسنتز خالص مربوط به هر برگ کمتر می‌گردد. رابطه بین سرعت رشد محصول و سرعت جذب خالص تا قبل از مرحله گرده‌افشانی برنج منفی بود یعنی روند تغییرات سرعت رشد محصول افزایشی ولی سرعت جذب خالص کاهش بود. اما بعد از این مرحله با کاهش سرعت جذب خالص از مقدار سرعت رشد محصول نیز کاسته شد. افزایش CGR تا قبل از گرده‌افشانی به دلیل افزایش شدیدتر LAI بود ولی بعد از این مرحله به دلیل پیری و ریزش برگ‌ها سرعت رشد محصول و همچنین سرعت جذب خالص کاهش یافت. ارتباط بین فتوسنتز خالص و سرعت رشد محصول در مرحله رشد رویشی در گونه‌های برنج منفی است. با افزایش سن گیاه و با زرد شدن و ریزش برگ‌ها از سطح فتوسنتز کننده کاسته شده

References

منابع مورد استفاده

- اسلافر، جی. ای. 1375. مبانی فیزیولوژیکی اصلاح نباتات. ترجمه: ح. رحیمیان و م. بنایان اول. جهاد دانشگاهی مشهد. 344 صفحه.
- توفیقی، ح. 1377. بررسی پاسخ برنج به کود پتاسیم در خاک‌های شالیزار شمال ایران. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد 29. شماره 4. صفحه 869-882.
- Aguilar, M. and D. Guru. 1990.** Effect of applied before seeding nitrogen fertilization on rice yield components. *Cahiers Options Mediterranennes*. 15: 53-64.
- Bindra, A. D., B. D. Kalia and S. Kumar. 2000.** Effect of N-levels and dates of transplanting on growth, yield and yield attributes of scented rice. *Advances in Agricultural research in India*. 10: 45-48.
- Brohi, A. R., M. R. Karaman, A. T. Aktas and E. Savasli. 2000.** Effect of potassium and magnesium fertilization on yield and nutrient content of rice crop grown on artificial siltation soil. *Turkish Journal of Agriculture and forestry*. 21: 46-50.
- Counce, P. A., B. R. Wells and K. A. Gravios. 1992.** Yield and harvest-index responses to pre-flood nitrogen fertilization at low rice plant populations. *Journal of Production Agriculture*. 5: 492-497.
- Dahatonde, B. N. 1995.** Effect of NPK fertilization on growth and yield of paddy. *PKV research Journal*. 19: 184-185.
- De Datta, S. K. and D. S. Mikkelsen. 1985.** Potassium nutrition of rice. In: Munson, R.D., summer, M.E., Bishop, W.D., Potassium in Agriculture. American society of agronomy, CSSA, SSSA, Madison, WI, PP. 665-699.

- De Datta, S. K. and K. A. Gumez. 1980.** Changes in phosphorus and potassium response in wetland rice soils in south and South-East Asia. International Rice Research Institute. Los Banos, Philippines.
- Dobbermann, A., K. G. Cassman, C. P. Mamaril, and J. E. Sheehy. 1998.** Management of phosphorus, potassium, and sulfur in intensive, irrigated lowland rice. *Field Crops Research*, 56: 113-138.
- Ghosh, D. C. and B. P. Singh. 1998.** Crop growth modeling for wetland rice management. *Environment and Ecology*. 16:446-449.
- Hasegawa, T. and T. Horie. 1996.** Leaf nitrogen, plant age and crop dry matter production in rice. *Field Crops Research*, 47: 107-116.
- He, C. L., M. Z. Liu and H. Jiang, and M. Lian. 1992.** Study of a high yield model of a rice hybrid Weiyou 7. Fujian Agricultural Science and Technology, 5: 2-4.
- Iqbal, J., A. A. Cheema, M. N. Niazi and M. S. Dogar. 1991.** Response of potassium application to rice and wheat in salt affected soils. *Technique*, 8: 19-30.
- Kalita, U., N. J. Ojha and M. C. Talukdar. 1995.** Effect of levels and time of potassium application on yield and yield attributes of upland rice. *Journal of Potassium Research*, 11: 203-206.
- Kobayasi, K. 2000.** The analysis of the process in spikelet number determination with special reference to nitrogen nutrition in rice. Bulletin of the Faculty of Life and Environmental Science University, Japan, 5: 13-17.
- Lin, J. L. and T. L. Lin. 1985.** Tiller number and leaf area index in rice community as influenced by planting density and N-fertilizer. *Journal of the Agricultural Association of China*, 129: 14-34.
- Mondal, S. S., A. N. Dasmahapatra and B. N. Chatterjee. 1987.** Effect of high rates of potassium and nitrogen on rice yield components. *Environment and Ecology*, 5: 300-303.
- Ntanos, D. A. and S. D. Koutroubas. 2002.** Dry matter and N accumulation and translocation for Indica and Japonica rice under Mediterranean conditions. *Field Crops Research*, 74: 93-101.
- Ohnishi, M., T. Horie, K. Homma, N. Supapoj, H. Takano and S. Yamamoto. 1999.** Nitrogen management and cultivar effects on rice yield and nitrogen use efficiency in Northeast Thailand. *Field Crops Research*, 64: 109-120.
- Peng, S. 2000.** Single-leaf and canopy photosynthesis of rice. In: Redesigning rice photosynthesis to increase yield. J.E. Sheehy, P.L. Mitchell and B. Hardy. International Rice Research Institute. Los Banos, Philippines.
- Prasad, B. and J. Prasad. 1997.** Response of rice to potassium application in calcareous soils. *Journal of Potassium Research*, 13: 50-57.
- Saha, A. and Y. Yamagishi. 1998.** Effect of time of nitrogen application on spikelet differentiation and degeneration of rice. *Bot. Bull. Acad. Sin*, 39: 119-123.
- Sahoo, N. C. and S. K. Guru. 1998.** Physiological basis of yield variation in short duration cultivars of. *Indian Journal of Plant Physiology*, 3: 36-41.
- Sheehy, J. E., M. J. Dionora, P. L. Mitchell, S. Peng, K. G. Cassman, G. Lemaire and R. L. Williams. 1998.** Critical nitrogen concentrations: Implications for high yielding rice (*Oriza sativa* L) cultivars in the tropics. *Field Crops Research*, 59: 31-41.
- Singh, S. and M. C. Jain. 2000.** Growth and yield response of traditional tall and improved semi-tall rice cultivars to moderate and high nitrogen, phosphorus and potassium levels. *Indian Journal of Plant*

Physiology, 5: 38-46.

Uexkull, H. R. V. 1976. Fertilizing for high yield rice. International Potash Institute. Berne. Switzerland.

Wilson, C. E., N. A. Slaton, P. A. Dickson, R. J. Norman and B. R. Wells. 1996. Rice response to phosphorus and potassium fertilizer application. Research series- Arkansas agricultural Experiment Station, 450: 15-18.

Ying, J., S. Peng, Q. He, H. Yang, C. Yang, R. M. Visperas and K. G. Cassman. 1998. Comparison of high-yield rice in tropical and subtropical environments. I. Determinants of grain and dry matter yields. *Field Crops Research*, 57:71-84.

Yoshida, S. 1981. Fundamental of rice crop science. International Rice Research Institute. Los Banos. Philippines.

Study the effect of different levels of nitrogen and potassium fertilizers on growth, grain yield, yield components of rice (*Oryza sativa*) cv. Khazar

Esfahani, M¹., S. M. Sadrzadeh², M. Kavosi³ and
A. Dabagh-Mohammadi-Nasab⁴

ABSTRACT

The effects of 0,30,60,90 and 120 Kg N/ha and 0,100,200 or 300 Kg K₂O/ha on growth, grain yield, yield components of transplanted rice cv. Khazar were investigated in a field trial in 2001 crapping system at the Rice Research Institute, Rasht, Iran. Results showed that increasing rates of nitrogen fertilizer, increased plant height, tiller number per square meter and panicle length. Yield response to applied nitrogen fertilizer was significant up to 60 Kg N/ha. Grain yield was not affected by potassium fertilizer. However, the highest yield was obtained from 60 kg N/ha + 300 kg K₂O/ha. Total dry matter increased as nitrogen rate increased up to 60 kg N/ha. Potassium fertilizer did not affect the total dry matter production. Nitrogen and potassium effect on the harvest index (HI) was not significant. Increasing the rates of nitrogen from 0 to 120 kg/ha increased the number of rice panicles per square meter. Potassium fertilizer did not have significant effect on panicles/m². Spikelets per panicle increased by nitrogen and potassium and was greatest at 120 kg N/ha + 300 kg K₂O/ha. Percentage of filled grains was affected by nitrogen and potassium fertilizers. Thousand grain weight was not affected by nitrogen and potassium fertilizer. Grain yield correlated positively with panicle number/m² and spikelet per panicle. Nitrogen fertilizer had significant effect on Leaf Area Index (LAI) but potassium did not affect LAI significantly. Crop Growth Rate (CGR) and Net Assimilation Rate (NAR) were affected by both nitrogen and potassium fertilizers.

Key words: Rice, Nitrogen, Potassium, Yield, Yield components, Growth Indices.

Received: May, 2004

1- Assistant Profesor. Guilan University. Rasht, Iran. (corresponding author)

2- Faculty member. Rice Research Institute, Rasht, Iran.

3- Former MSc student Guilan University, Rasht.

4- Assistant Profesor. Tabriz University. Tabris, Iran.

Study the effect of different levels of nitrogen and potassium fertilizers on yield, yield components and growth of rice c. v. Khazar

Esfahani, M¹., S. M. Sadrzadeh², M. Kavosi³ and A. Dabagh-Mohammadi-Nasab⁴

ABSTRACT

The effects of 0,30,60,90 and 120 Kg N/ha and 0,100,200 or 300 Kg K₂O/ha on growth, grain yield, yield components of transplanted rice cv. Khazar were investigated in a field trial in 2001 crapping system at the Rice Research Institute, Rasht, Iran. Results showed that increasing rates of nitrogen fertilizer, increased plant height, tiller number per square meter and panicle length. Yield response to applied nitrogen fertilizer was significant up to 60 Kg N/ha. Grain yield was not affected by potassium fertilizer. However, the highest yield was obtained from 60 kg N/ha + 300 kg K₂O/ha. Total dry matter increased as nitrogen rate increased up to 60 kg N/ha. Potassium fertilizer did not affect the total dry matter production. Nitrogen and potassium effect on the harvest index (HI) was not significant. Increasing the rates of nitrogen from 0 to 120 kg/ha increased the number of rice panicles per square meter. Potassium fertilizer did not have significant effect on panicles/m². Spikelets per panicle increased by nitrogen and potassium and was greatest at 120 kg N/ha + 300 kg K₂O/ha. Percentage of filled grains was affected by nitrogen and potassium fertilizers. Thousand grain weight was not affected by nitrogen and potassium fertilizer. Grain yield correlated positively with panicle number/m² and spikelet per panicle. Nitrogen fertilizer had significant effect on Leaf Area Index (LAI) but potassium did not affect LAI significantly. Crop Growth Rate (CGR) and Net Assimilation Rate (NAR) were affected by both nitrogen and potassium fertilizers.

Key words: Rice, Nitrogen, Potassium, Yield, Yield components, Growth Indices.

Received: May, 2004

1- Assistant Profesor. Guilan University. Rasht, Iran. (corresponding author)

2- Faculty member. Rice Research Institute, Rasht, Iran.

3- Former MSc student Guilan University, Rasht.

4- Assistant Profesor. Tabriz University. Tabris, Iran.